

1727, 12

462
12

FACULTATIS JURIDICÆ
DECANVS,
JO. PHILIPPVS

Streit, JCVS,

EMINENTISSIMI PRINCIPIS ELECTORIS
MOGVNTINI CONSILIARIVS
REGIMINIS.

L. B. S.

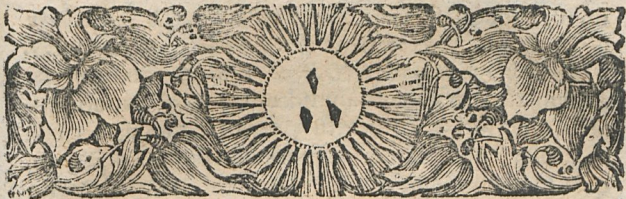
de consensu ad matrimonium necessario

ERFORDIÆ,
TYPIS GROSCHIANIS, Acad. Typogr.

172

Geometriae
liber primus
de ratione
rectangulorum
et quadratorum
et de similitudine
et de solidis
et de cylindris
et de conis
et de sphaera
et de sectionibus
et de solidis
et de cylindris
et de conis
et de sphaera
et de sectionibus
et de solidis

Matrimonium quandoque sumitur pro actuali contractu, quo legitimæ personæ consensu, verbis vel signis expresso, se mutuo obligant ad vitæ societatem ad usum humanæ generationis. Quandoque pro statu, seu vinculo stabili, per contractum inducto, matrimonii enim essentia non consistit in contractu, qui est tantum causa efficiens, & transit, postquam est factus, cum tamen matrimonium formaliter spectatum per modum statûs, duret usque ad mortem alterius conjugis: sed consistit in hujusmodi vinculo permanente, quo conjuges sunt inter se uniti, quod oritur ex mutuo consensu & traditione. *Pirhinc. ad Decret. de sponsal. & matrim. sect. 3. §. 1. n. 67.* ubi per traditionem non intelligitur consummatio: sed illud *jus in re*, quod mox ex consensu legitime expresso acquiritur. *Schamb. in lect. publ. ad dict. tit. n. 111.* Et in hac posteriore significatione de-

finitur: quod sit viri & mulieris conjunctio individuum
vitæ consuetudinem continens. §. 1. *Inst. de Patr. potest. L. 1.*
ff. de vit. nupt. cap. illud. II. X. de presunt. Sumitur hic
conjunctio pro vinculo animorum, nato ex mutuo con-
sensu interiori & contractu exteriori, tanquam causâ
efficiente, non autem pro conjunctione corporum,
quia matrimonium non facit concubitus, sed pactio
conjugalis, & mutua voluntas & consensus. *L. 30. ff.*
de R. I. Can. cum iniratur. 5. can. sufficiat. 2. XXVII. q. 2.
cap. cum locum. 14. X. de spons. & matrim. consensus ita-
que contrahentium matrimonium requiritur, qui sit
mutuus vel formalis vel virtualis, ab omni metu liber.
cap. veniens. X. d. 1. & cap. 2. de conjug. depof. de præ-
senti, verbis vel signis debite expressus, estque forma
matrimonii, aded ut sine eo nullâ autoritate huma-
nâ matrimonium iniri possit, cum sit de essentia. *Val-*
lens. ad dict. tit. de sponsal. §. 8. n. 1. Qui consensus si
in nuptiis defuerit, cætera omnia, etiam cum ipso coi-
tu celebrata, frustrantur. *Textus in dict. can. sufficiat.*
non est tamen necessarium, ut actualis utriusque con-
jugis consensus simul, & eodem tempore exprimatur,
ut patet in matrimonio per procuratorem & literas
contracto. In eo jurium interpretes discrepant: sit-
ne tam sponsi, quam sponsæ consensus necessarius ad
convalitandum matrimonium, quod in foro externo
legitimè contractum censetur, sed à parte rei nullum
est defectu consensus in sponso? Docet Felinus in *cap.*
ex parte decani. 33. n. 11. de Rescrip. cum aliis, non tan-
tum ex parte sponsi, in quo consensus deficiebat, sed
etiam ex parte sponsæ novum consensum desiderari,
dete-

detecto eidem defectu & nullitate matrimonii, eò quod matrimonium sine mutuo consensu, & per consequens defectu consensûs in uno contrahentium, penitus nullum sit, ad eòque denuò mutuo consensu conciliandum. Alii sufficere dicunt, si sponsus defectum consensûs suppleat, & in matrimonium consentiat etiam insciâ sponsâ: quia ex parte hujus, ut supponitur, ab initio tempore nuptiarum, verus & legitimus consensus adfuit, atque idem consensus retractatus non est, sed in effectu suo virtualiter hucusque duravit, sponsâ bonâ fide credente matrimonium esse validum, & se conjugem. Ergo accedente consensu sponsi, mutuus & sufficiens habebitur consensus utriusque. Huic sententiæ patrocinaur Hostiensis, Navarrus, & communiter tam Theologi, quàm canonistæ, ut refert *König libr. 4. Decret. Tit. 1. part. 2. §. 8. n. 103.* Patet inde quod consensus matrimonialis debeat esse verus ac serius, non simulatus, jocosus, aut fictus, quia consensus utriusque partis absolute est necessarius, & textus est in *cap. tua nos. 26. X. de spons. & matrim.* ubi Pontifex rescribit: *Si res ita se habet, videlicet, quod ille eam non proposuit ducere in uxorem, nec unquam consensit in prædictam personam, non debet ex illo factò conjugium judicari.* Ratio additur: *Cum in eo nec substantia contractus conjugalis, nec forma contrahendi conjugium valeat inveniri: quoniam ex alterâ parte dolus solummodo adfuit, & defuit omnino consensus, sine quo cetera nequeunt fieri perficere conjugale.* Quæ dicta non tantum locum habent in contractu matrimoniali, sed etiam in aliis, in quibus spectandum est potius id, quod re ipsâ agitur,

quàm quod simulatè concipitur. Per integrum titulum Codice *plus valere, quod agitur, quàm quod simulatè concipitur.* Decisio tamen hæc tantum locum habet in foro poenitentiali, in quo habetur fides ipsi confitenti sine aliis probationibus, in foro verò fori est præsumptio pro matrimonio, donec legitima istius fæctionis fiat probatio. Consensus itaque facit matrimonium, & cum carnalis copula sit usus rei, in alterius potestatem per matrimonium translata, non magis ad essentiam matrimonii pertinet, quàm in omni alio contractu, veluti emptionis, locationis &c. usus rei in eum deductæ pertinet ad substantiam ipsius contractus. Hinc sequitur matrimonium, solo consensu contractum, licet nulla copula carnalis intercefferit, dici verè matrimonium. *Can. conjuges & can. conjunx. XXVII. d. q. 2.* Nec dirimi per aliud subsequens cum alia, etiam carnali copula consummatum. *Cap. fin. in fin. de spons. duorum.* Nec obstat canon *Non dubium 16. cum seq. 1. q. 2.* ubi dicitur. Non esse dubium, illam commissio sexus non doceatur fuisse: quia, ut advertit editio Gregoriana, prior canon non reperitur apud D. Augustinum, ex quo eum citat Gratianus, videturque summarium canonis sequentis, quem depravatè quoque legit Gratianus, ut videre ibidem licet in editione Gregoriana. Non obstat etiam, quod matrimonium efficiat, ut sint duo in carne una, quod non videtur efficere ante copulam: quia esse duos in carne una, non est commisceri, sed haberi tanquam unam carnem, quod fit per hoc solùm, quod uterque alterius

rius corporis potestatem habeat. Ita Vallens. ad tit de spons. & matrim. §. 5. n. 4. Quam materiam ex cathedra explanabit occasione dict. L. nuptias 30. ff. de R. I. quam pro lectione cursoria elegit

NOBILIS ET CLARISSIMVS

DN. ANDREAS **Schnür**/

Advocatus Cizensis,

natus 14. Febr. an. M DCC II. Stöntzschii, ex parentibus ibidem natis & legitimo matrimonio copulatis, paterque jam defunctus PETER, ac mater ANNA, nata *Munckelia* appellatur. In prima ætate Candidatus noster in Patriâ schola informatus fuit; in secundâ ætate Dn. KAHLERTVM, Rectorem Pegaviæ, & Dn. HERTZOG, Rectorem Cizæ, Præceptores habuit. Cressentibus annis Academiam Jenensẽm adivit, & Collegia Dn. D. HARTMANNI philosophica, Dn. D. BECKI, Prof. Ordin., juris naturæ, Struvianum, Pandectarum, & criminale. Dn. D. DIETMARI, Institutionale, Pandectarum, & Juris feudalis. Dn. D. LANGGVTH, Consil. Aulici & Consist. juris canonici, feudalis & publici, nec non ad Grotium de jur. belli & Pacis, frequentavit, iisque absolutis praxin Cizæ exercuit. Porrò die 3. Septembr. an. 1726. celeberrimâ Facultate Juridicâ Wittenbergensi Examen pro Praxi, lege Saxonicâ Electorali imperatum, subiit, in eoque, testibus literis testimonialibus prælaudatæ Facultatis nobis exhibitis, dignus judicatus fuit, qui ad orandas in foro causas

causas admitteretur; Proinde exhibito specimine, à supremo Regimine Sax. Elect. in numerum Advocatorum receptus, causarum Patronum agit. Tandem ad consuetum Jurium Candidatorum examen admitti à nobis decenter petiit, cui petitioni annuit Facultas Juridica, & ei textus ex utroque jure explicandos assignavit, quos resolvit & ad quæstiones propositas ita respondit, ut unanimi consensu ad ulteriora admissus sit, proximâ itaque octavâ die Januarii, horis consuetis, lectionem cursoriam *ad dict. L. Nuptias 30. ff. de R. I.* eâque finitâ Disputationem DE DOMINIO, SINE TRADITIONE JUDICIALI, JURE SAXONICO, TRANSLATO, habeat. Quibus actibus solemnibus ut Magnus Dominus Rector, cæterique Domini Proceres & Cives Academici interesse velint, rogantur, invitantur. Publicatum sub Sigillo Facultatis Juridicæ 5. Januarii M DCC XXVII.

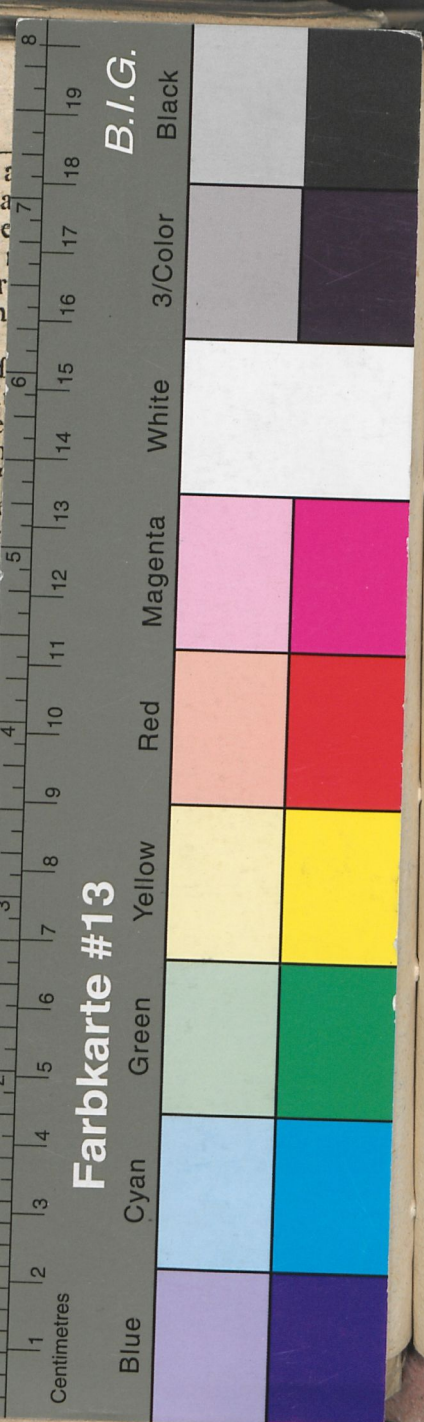

ULB Halle
005 355 63X

3

1727, 12

46k
12

FACULTATIS JURIDICÆ
DECANVS,
JO. PHILIPPVS
Streit, JCVS,
EMINENTISSIMI PRINCIPIS ELECTORIS
MOGVNTINI CONSILIARIVS
REGIMINIS.

L. B. S.

de consensu ad matrimonium necessario

ERFORDIÆ,
TYPIS GROSCHIANIS, Acad. Typogr.

